Lietas Nr. 11400064115
Lietas arhīva Nr. K11-0255-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs, 2015.gada 3.decembrī

Cēsu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Papule
ar sekretāri I.Grosbergu
piedaloties prokurorei I.Jakobsonei
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta 2.daļas, un

k o n s t a t ē j a :

k a /pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), būdams alkohola ietekmē, un proti:

2015.gada 9.oktobrī plkst. 11.52 /pers. A/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kas noteiktā kārtībā nav atgūtas, būdams alkohola ietekmē- minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā 3,2384 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.punkta, 39.4.punktu prasības, kas nosaka, ka „transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz:

- 0,5 promiles- transportlīdzekļa vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem,
- ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību",

vadīja viņam piederošo automašīnu "Volvo 460" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Vecpiebalgas novada, Dzērbenes pagastā pa autoceļu Dzērbene- Zvirguļi 1.km, virzienā uz Zvirguļiem.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, paredzētu Krimināllikuma 262.panta 2.daļā.

Apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina pilnīgi, piekrītot visiem lietā savāktajiem pierādījumiem un kvalifikācijai, lūdza neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, saprotot sekas.

Lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā izteica arī valsts apsūdzības uzturētāja.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta 1.daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā netika izdarīta.

Apsūdzētais savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzīst pilnībā; tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta 2.daļas, kvalifikācija ir pareiza un viņa vaina aprakstītajā apjomā ir pierādīta pilnīgi; lūgumu neizdarīt tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi izteica kā apsūdzētais, tā valsts apsūdzības uzturētāja.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, bet nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. A/ agrāk ir trīs reizes tiesāts (lietas 24.lapa). Pirmā sodāmība ir dzēsusies. Otro reizi tiesāts 2010.gada 28.janvārī Cēsu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 260.panta 3.daļas, 55.panta 1.daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2010.gada 20.februārī. Trešo reizi tiesāts 2012.gada 16.oktobrī Rīgas pilsētas Ziemeļa rajona tiesā pēc Krimināllikuma 312.panta, 51.panta 1.daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 1 mēnesi, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 1 gadu 4 mēnešiem 24 dienām. Spriedums ir pārsūdzēts un nav stājies spēkā.

2015.gada 7.septembrī saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 171.panta 1.daļas, izteikts brīdinājums (lietas 39.lapa).

Apsūdzētais ir 3.grupas invalīds (lietas 41.lapa). Apsūdzētais paskaidroja, ka viņa apgādībā ir 84 gadus veca māte.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu apsūdzētā atbildību mīkstinošais apstāklis ir savas vainas atzīšana, izdarītā nožēla.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu atbildību pastiprinošu apstākļu nav.

Krimināllikuma 262. panta 2. daļas sankcijā paredzēti alternatīvi pamatsodi – brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs, naudas sods.

Krimināllikuma 40. panta 2. daļa nosaka, ka piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Lai gan Krimināllikumā nav konkrēti paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām, atbilstoši juridiskajā literatūrā noteiktajam, darbnespējīgas personas ir invalīdi, pensionāri, grūtnieces u.c. *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. Vispārīgā daļa. Rīga: Firma „AFS", 2007., 144.lpp.).* Šāda atziņa nostiprināta arī Augstākās tiesas judikatūrā *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 8.novembra lēmumu lietā Nr.SKK-J-571/2007 un Augstākās tiesas 2014.gada 16.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-0154/2014).*

Vadoties no normatīvajiem aktiem, kas regulē darba tiesiskās attiecības, sociālo aizsardzību, var secināt, ka noteikts vecums, slimība, invaliditāte, pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo personas spēju strādāt un tāpēc šādām personām nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo personu veselības stāvokli.

Tiesas ieskatā sods piespiedu darbu veidā /pers. A/ nevar tikt noteikts, ņemot vērā, ka viņš ir 3. grupas invalīds un slimo ar sirdi.

Noteikt sodu naudas soda veidā, tiesas ieskatā nav pamata, jo apsūdzētais paskaidroja, ka viņa kā 3.grupas invalīda pensija ir – 68 EUR. Naudas sods neatbilstu apsūdzētā personībai.

Tiesa atzīst, ka sods /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā nosacīti, jo tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka, neizciešot reāli piespriesto sodu, viņš turpmāk neizdarīs jaunus likumpārkāpumus. Tā kā iepriekšējais spriedums nav stājies likumīgā spēkā, tad tiesai nav pamata sodam pēc šī sprieduma pievienot kādu citu sodu.

Piemērojams arī Krimināllikuma 262.panta 2.daļā paredzētais obligāti piemērojamais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Attiecībā uz Krimināllikuma 262.panta 2.daļas sankcijā minēto mantas konfiskāciju, tiesa uzskata, ka tā ir piemērojama, lai novērstu iespēju, ka apsūdzētais vēlreiz vadītu to pašu transportlīdzekli, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus. Krimināllikuma 42.panta 3.daļa paredz, ka tiesa, nosakot mantas konfiskāciju par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību, attiecina to uz transportlīdzekli, kuru apsūdzētais vadījis noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī. Transportlīdzeklis, kuru vadīja /pers. A/, ir viņa īpašumā, kā tas redzams no lietā esošās informācijas (lietas 12., 14.lapa). No lēmuma par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā redzams, ka automašīna "Volvo 460" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ nodota glabāšanā „Nodrošinājuma valsts aģentūrai" E.Lācera ielā 7, Valmierā. Apsūdzētais paskaidroja, ka automašīna joprojām atrodas aģentūras stāvlaukumā Valmierā.

Pamatojoties uz izteikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520.pantu, 523.pantu, 524.pantu, 527.panta 3.daļu, 528.pantu, 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta 2.daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem, konfiscējot transportlīdzekli - "Volvo 460" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Piemērot Krimināllikuma 55. panta nosacījumus un /pers. A/ ar brīvības atņemšanas sodu notiesāt nosacīti, nosakot pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem.

/pers. A/ 10 darbdienu laikā, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, pieteikties Valsts probācijas dienesta Cēsu teritoriālajā struktūrvienībā – Cēsīs, Pļavas ielā 3a, nosacītā soda pārraudzībai.

Kā drošības līdzekli līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā /pers. A/ atstāt iepriekšējo – uzturēšanās noteiktā vietā.

Spriedumu apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 10 dienu laikā var pārsūdzēt vai protestēt daļā par piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese: